

POSUDEK OPONENTA
BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
Historický ústav FF UHK

Autor práce: Veronika Hansíková

Studovaný program a ročník: B7150 – Historické vědy, Prezentace a ochrana kulturního dědictví

Název práce: Ševcovský cech v Třebechovicích pod Orebem zvláště v období 18. století, 2024

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.

Téma kvalifikační práce vychází ze souboru pramenů k historii ševcovského cechu dochovaného ve Státním okresním archivu v Hradci Králové. S ohledem na objem matérie sleduje práce realistický cíl, uměřený obvyklému záběru bakalářských prací. Téma je jasně vymezeno, kromě samotného poznání historie navíc autorka aspiruje na popularizaci svých očekávaných zjištění mezi místní komunitou.

Úvod dokládá autorčinu obeznámenost se širším rámcem sledované problematiky. Následující kapitoly jsou přirozeně pouze sumarizační povahy. Jedná se o dějiny města Třebechovic pod Orebem do roku 1848 a o historii řemeslné výroby a českého cechovníctví zvláště v 18. století. Tyto kapitoly excerpované z literatury jsou psány obsahově vyváženě. V případě minulosti Třebechovic dlouhodobě spjatých s opočenským panstvím se k rozpravě při obhajobě nabízí otázka alespoň stručného srovnání otázky cechů a řemeslné výroby s jinými městskými a výrobními středisky tohoto významného a rozsáhlého panství. Čistě subjektivně pak uvažuji, zda by druhá z uvedených kapitol (kap. 2), které jsou stále toliko úvodem do problematiky, mohla být ještě stručnější, neb text je určen odbornému čtenáři, který již očekává vlastní třebechovická specifika. To však považuji čistě za otázku individuálního citu.

Vlastní výpovědní jádro práce je zpracováno a podáno velmi dobře. Autorka dosazuje do dějin místa a do obecných poznatků o ceších svá zjištění vytěžená z pramenů. Text přiměřeně prokládá pasážemi přímo z pramenů, k nimž se vyjadřuje v myšlenkově utříděné posloupnosti. Spolu s ní tak můžeme sledovat život cechu a jeho příslušníků z hlediska jeho organizace a také přirozeného koloběhu života. Příkladně svému studovanému oboru využila Veronika Hansíková kromě písemných pramenů také artefakty schraňované Třebechovickým muzeem betlému, které organicky začleňuje do svého výkladu.

Vědoma si místní výrobní tradice, prodlužuje autorka svůj pohled na třebechovickou obuvnickou produkci stručným výhledem do 19. století. Považuji za nápadité a sympatické, že se též pokusila

o zachycení vazeb mezi jí zaznamenanými jmény třebechovických ševců a soudobými obyvateli města. Tato otázka kontinuity bývá někdy opomíjena a mnohdy k jejímu zodpovězení ani neexistují objektivní podmínky. Tento pokus nezůstal zcela bez výsledku a autorka navázala kontakt s potomkem jedné z tradičních ševcovských rodin, který jí nabídl vzpomínky na relativně nedávnou, přesto pozapomenutou minulost.

Správně autorka usiluje o propojení svých zjištění se závěry obdobných výzkumů, konkrétně v Holicích a Jilemnicích. Konečně prakticky naznačuje možnosti popularizace tématu mezi místním obyvatelstvem.

Práci považuji tématem a zpracováním za zdařilou a přínosnou. Autorka již v bakalářském stupni prokázala schopnost práce s archivními prameny a jejich obsah dovedně zasadila do širších souvislostí cechovní problematiky i historie místa. Její text je čtivý a formálně korektní.

Práci doporučuji k obhajobě a doporučuji její hodnocení stupněm A.

V Praze dne 14. června 2024

dr. Ondřej Tikovský